

Tatum Flynn

Doem Duivelsz

Met tekeningen van
Annet Schaap

Kan Doem het helpen dat hij in de hel werd geboren?

Tatum Flynn

Doem Duivelsz

Met tekeningen van
Annet Schaap

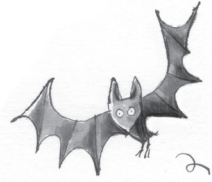

UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

De Duivel is zo zwart niet als men hem schildert.

1 Wat is trouwens het meervoud van Nemesis?

Hoog boven het gewelfde glazen dak van de Giftuinen dreven de bloedrode lichten van Pandemonium loom wervelend over de stad. In de kas zwiëpten de zwarte doorntakken van de Boom Nemesis door de lucht als de tentakels van een monsterinktvis op zoek naar een schip. Het sap dat langs de stam van de Boom omlaag droop was knalgeel en rook verdacht naar beschimmelde gympen. Elk schepsel dat zo onfortuinlijk was te dicht in zijn buurt te komen, zou worden mee gegrist en langzaam worden doodgedrukt.

Ik wist dit allemaal, omdat ik ondersteboven hoog in de Boom hing. En de takken rond mijn enkels begonnen onderhand flink te prikken.

Onder me had zich een kleine menigte verzameld. Met open mond staarden ze omhoog naar mij. In het midden stond meneer Broddel, mijn biologieleraar. Meneer Broddel was een gezette, gemoedelijk uitzien- de demon met blauwe hoorns, een blauwe huid en een

blauwe vlinderdas. De gemoedelijkheid gold niet voor zijn persoonlijkheid.

‘Doem Duivelsz, jij rampzalig klunzige karbonkel! Hoe ben jij in duivelsnaam daarboven terechtgekomen?’ bulderde hij.

Het valt niet mee om je schouders op te halen als je ondersteboven hangt. ‘Pech?’ mompelde ik, terwijl ik probeerde om niet op mijn hoorns te kwijlen.

Ik had wel vaker pech op excursies.

Die ochtend, voordat we de schoolbus uit waren gedromd, had Broddel dreigend zijn vinger naar ons geheven. ‘Nérgens aankomen tenzij ik het zeg, en wat je ook doet, blijf uit de buurt van de Boom Nemesis. Het is de laatste van zijn soort in de Hel en hij is beschermd. En hij lust je rauw.’

De buslading twaalfjarigen met rode huid en zwarte vleugels had vaag iets gemompeld.

‘Maar in geval van nood... Hebben jullie allemaal het tegengif bij je dat je vorige week gemaakt hebt?’

We zwaaiden braaf met de buisjes vloeistof die we in de les hadden bereid. Verschrikt keek ik om me heen. O, hellevuur. Paars. Ze waren allemaal paars. Behalve het mijne, dat modderig bruin was. Nou ja, ik hoefde er toch niks mee.

Broddel gooide de knarsende busdeur open. ‘Vooruit, achter mij aan. Jullie zullen zien dat de Giftuinen zowel leerzaam als opwindend zijn.’

Ik keek omlaag langs mijn bungelende armen. Broddels ogen puilden bijna uit zijn blauwe gezicht.

Hij had waarschijnlijk niet dit niveau van opwinding verwacht.

Onderhand stond mijn complete klas er en waren alle gehoornde figuurtjes naar me aan het jouwen en joelen. Ik was nooit bepaald populair geweest. Twee stemmen klonken kakelend boven de rest uit – Benny en Araël, de twee demonen die het grappig hadden gevonden om me te laten struikelen toen we langs de Boom liepen. De Boom was niet mijn enige Nemesis. Ik probeerde in hun richting te kwijlen.

‘Watervallen, Doem!’ schreeuwde Araël. ‘Denk aan watervallen. En meren en lekkende douches en spetterende golven.’

O, geweldig. Nu moest ik plassen. Ik had net gedacht dat het niet erger kon worden dan dit.

Er slingerde nog een doorntak van Nemesis naar me toe.

Dat was erger.

Mijn ogen traanden en mijn hoofd stond op barsten. Een eenzame traan biggelde langs mijn voorhoofd omhoog en drupte op de grond neer.

‘Ah, moet je huilen om je pappie?’ riep Benny spottend.

Ik nam me voor om op hem te mikken als ik te pletter ging vallen.

‘Gebruik het tegengif, Duivelsz!’ schreeuwde Broddel, die er steeds paniekeriger begon uit te zien.

Het tegengif. Juist ja. Het tegengif dat bedoeld was om in te nemen als je werd geprikt door een grijpgraai-

plant of gebeten door verslinderbloesem. Niet als een wapen tegen een ding dat je de lucht in kon tillen en opeten.

Maar aangezien niemand aanstalten maakte om me te komen redden met een kettingzaag, had ik weinig keus.

Ik stak mijn hand in mijn (gelukkig dichtgeritste) jaszak, haalde het buisje eruit en rukte het dopje eraf. Er walmde een boosaardige geur omhoog. Getver. Maar wie weet schrok de Boom er zo van dat hij mijn enkel zou loslaten. Ik haalde diep adem en smeede de bruine smurrie tegen de dichtstbijzijnde takken.

Zoals ik verwacht had gebeurde er niets.

Geweldig. Wat nu?

De Boom krijste.

Oké, dat was verrassend.

Hij krijste nog een keer en de takken die me beet-hielden schudden. Toen begon de Boom Nemesis voor mijn ogen te veranderen. De stekels verschrompelden en vielen op de grond. De kleur van de schors veranderde van inktzwart in gezond bruin.

Vervolgens schoten overal roze bloemetjes tevoorschijn.

‘Wat heeft dat in Lucifersnaam...?’ kraste meneer Broddel.

De takken rond mijn enkels waren plotseling zacht en bloemig, en roken naar... kauwgum?

O néé. Deze keer had ik het helemaal gedaan. De Nemesis was niet langer een monsterlijke brenger des

doods. Ik had de verschrikkelijkste boom in de Hel veranderd in Goed.

Maar wat maakte het uit? Ik was gered! Ik zou toch mijn dertiende verjaardag kunnen vieren. Er verscheen een brede grijns op mijn gezicht. Ik was zo opgelucht dat ik vergat dat ik nog steeds twintig meter boven de grond hing.

Totdat de Boom, die nu zachtjes neuriede, me liet vallen.

O-o. Vliegen was niet mijn sterkste kant. Ik flapperde verwoed met mijn vleugels, stak een voet in de lucht, kwam vervolgens in een staartspin en tolde omlaag, en omlaag... en kwam met een doffe plof neer. Boven op een demon met een blauwe huid, blauwe hoorns en een vlinderdas.

‘Duivelsz!’ bulderde hij. ‘Ik ga je villen en maak een handtas van je! Een handtas, hoor je me?’

Ik was opeens niet meer zo blij dat ik nog leefde.

Voor mijn ouders, die er altijd waren, bij nacht en ontij.
En voor alle kinderen die zich zorgen maken dat ze anders zijn.
Onthoud dat helden nooit hetzelfde zijn als alle anderen.

www.defonteinkinderboeken.nl

Oorspronkelijke titel: *The D'Evil Diaries*

Verschenen bij Orchard Books

© 2015 Tatum Flynn

Voor deze uitgave:

© 2016 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Marce Noordenbos

Illustraties: Annet Schaap

Omslagontwerp: Maartje Vermeer

Grafische verzorging: Bert Holtkamp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3998 7 (e-book 978 90 261 3999 4)

NUR 283, 284